

عنوان مقاله:

بررسی مبانی لزوم جبران خسارات ناشی از اجرای طرح های عمومی بر املاک

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی سیاسی ایران، دوره 5، شماره 11 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

ثنا Sana - دانشجوی دکتری تخصصی حقوق خصوصی، گروه حقوق، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی

شهرام اصغری - استادیار گروه حقوق واحد ساری دانشگاه ادیب

اصغر asghar - استاد گروه حقوق خصوصی دانشکده حقوق و علوم و سیاسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

اگرچه طرح های عمومی و عمرانی با هدف افزایش سطح رفاه شهروندان تهیه و اجرا می شوند؛ اما بسته به نوع پروژه، نمی توان آثار منفی آنها علی الخصوص بر املاک همجوار و ورود خسارت به برخی از شهروندان را نادیده گرفت. چنانچه ورود خساراتی از قبیل کاهش قیمت املاک مجاور طرح به دلیل افزایش آلودگی صوتی، زیست محیطی و محدودیت اعمال حقوق مالکانه افراد پس از اجرای طرح مسلم بوده و رابطه سببیت نیز احراز شود، برخی از مهم ترین ارکان مسئولیت مجری طرح محقق شده است. اما حکم مواد ۱ و ۱۱ قانون مسئولیت مدنی در خصوص ضرورت احراز عنصر تقصیر و مبانی نظیر حفظ منافع و مصالح عامه در اجرای انواع طرح ها و پیچیدگی ماهیت این خسارات، موانع جدی جهت مطالبه خسارت ایجاد می کند. در این نوشتار در پی پاسخ به این پرسش هستیم که آیا به رغم خلاء قانونی و موانع موجود، می توان مجری یک پروژه ی عام المنفعه را مسئول جبران خسارات حاصله به املاک همجوار دانست؟ در صورت پاسخ مثبت، استفاده از کدام مبنا برای جبران خسارت توسط دولت قابل توجیه است؟ در نظام حقوقی ایران ظرفیت های قانونی و شرعی لازم جهت الزام صاحبان سرمایه و قدرت به جبران این خسارات وجود دارد. در این راه علاوه بر نظریه تقصیر، نظریه تساوی شهروندان در برابر هزینه های عمومی و درونی کردن هزینه های خارجی نیز می تواند به عنوان مبانی مسئولیت مدنی در نیل به تحقق عدالت اجتماعی موثر باشد.

کلمات کلیدی:

طرح های عمومی، افت قیمت املاک، جبران خسارت، ضرر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1552083>

